

Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan välinen**SOPIMUS****hallinnollisesta yhteistyöstä, petosten torjunnasta ja saatavien perinnästä arvonlisäverotuksen alalla**

EUROOPAN UNIONI, jäljempänä 'unioni',

Ja

NORJAN KUNINGASKUNTA, jäljempänä 'Norja',

jäljempänä 'osapuolet', jotka

HALUAVAT varmistaa arvonlisäverojen (alv) asianmukaisen määrittämisen, määräämisen ja kantamisen sekä alv-saatavien perinnän kaksinkertaisen verotuksen tai verottamatta jäämisen estämiseksi ja alv-petosten torjumiseksi,

OVAT TIETOISIA, että rajatylittävien alv-petosten ja -vilppien torjunta edellyttää tiivistä yhteistyötä alan lainsäädännön soveltamisesta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä,

TUNNUSTAVAT, että rajatylittävillä alv-petoksilla ja -vilpeillä on erityisiä muunlaisista veropetoksista poikkeavia piirteitä ja mekanismeja, minkä vuoksi hallinnollinen yhteistyö edellyttää erityisiä oikeudellisia välineitä varsinkin keskinäisen tietojenvaihdon osalta,

PYRKIVÄT edistämään Eurofisc-verkoston rajatylittävien alv-petosten torjuntaa koskevien kohdennettujen tietojen vaihtamiseksi tässä sopimuksessa määrättyjä rajoituksia noudattaen,

OVAT TIETOISIA, että kaikkien sopimuspuolten olisi sovellettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾ säädettyjä henkilötietojen luottamuksellisuutta ja suojaa koskevia sääntöjä ja että tämän olisi tapahduttava myös Eurofisc-verkoston yhteydessä,

KATSOVAT, että televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisesti suoritettavia palveluja koskevan alv:n asianmukaisen soveltamisen arviointi voi olla tuloksellista ainoastaan, jos tehdään kansainvälistä yhteistyötä,

TOTEAVAT, että unioni ja Norja ovat naapureita ja dynaamisia kauppakumppaneita ja että ne ovat myös osapuolia Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa, jäljempänä 'ETA-sopimus', jonka tavoitteena on edistää sopimuspuolen välisten kaupallisten ja taloudellisten suhteiden jatkuvaa ja tasapainoista vahvistumista yhdenvertaisten kilpailun edellytysten pohjalta sekä samojen sääntöjen noudattamista yhdenmukaisen Euroopan talousalueen luomiseksi,

TUNNUSTAVAT, että vaikka veroasiat eivät kuulu ETA-sopimuksen soveltamisalaan, alv:n soveltamisen ja täytäntöönpanon tehostamiseen tähtäävä yhteistyö on sekä unionin että Norjan etujen mukaista,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I OSASTO**YLEISET MÄÄRÄYKSET****1 artikla****Tavoite**

Tämän sopimuksen tavoitteena on luoda puitteet unionin jäsenvaltioiden ja Norjan väliselle hallinnolliselle yhteistyölle, jotta alv-lainsäädännön soveltamisesta vastaavat viranomaiset voivat antaa toisilleen apua kyseisen lainsäädännön noudattamisen varmistamisessa ja alv-tulojen turvaamisessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

2 artikla

Soveltamisala

1. Tässä sopimuksessa määrätään säännöt ja menettelyt yhteistyölle, jonka tavoitteena on
 - a) vaihtaa kaikkia sellaisia tietoja, joista voi olla hyötyä alv:n asianmukaisessa määräämisessä, alv:n asianmukaisen soveltamisen valvonnassa ja alv-petosten torjunnassa;
 - b) seuraavien perintä:
 - i) alv-saatavat;
 - ii) hallinnolliset rangaistuskasut, sakot, maksut ja lisämaksut, jotka liittyvät i alakohdassa tarkoitettuihin saataviin, jotka alv:n kantamiseen tai sitä koskevien hallinnollisten tutkimusten tekemiseen toimivaltaiset hallintoviranomaiset ovat määränneet tai jotka hallinto- tai lainkäyttöelimet ovat vahvistaneet kyseisten hallintoviranomaisten pyynnöstä;
 - iii) i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin saataviin liittyvät korot ja kulut.
2. Tämä sopimus ei vaikuta niiden sääntöjen soveltamiseen, jotka koskevat unionin jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä, petosten torjuntaa ja saatavien perinnässä annettavaa apua arvonlisäverotuksen alalla.
3. Tämä asetus ei vaikuta keskinäistä apua rikosoikeuden alalla koskevien sääntöjen soveltamiseen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'alv:llä' unionin osalta yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ mukaista arvonlisäveroa ja Norjan osalta arvonlisäverosta 19 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Norjan lain nro 58 mukaista arvonlisäveroa;
- b) 'valtiolla' unionin jäsenvaltiota tai Norjaa;
- c) 'valtioilla' unionin jäsenvaltioita ja Norjaa;
- d) 'kolmannella maalla' maata, joka ei ole unionin jäsenvaltio eikä Norja;
- e) 'toimivaltaisella viranomaisella' 4 artiklan 1 kohdan nojalla nimitettyä viranomaista;
- f) 'keskusyhteystoimistolla' 4 artiklan 2 kohdan nojalla nimitettyä toimistoa, jolla on pääasiallinen velvollisuus hoitaa yhteydenpito II tai III osaston soveltamiseksi;
- g) 'yhteysviranomaisella' mitä tahansa muuta sellaista toimistoa kuin keskusyhteystoimistoa, joka on nimitetty yhteysviranomaisiksi 4 artiklan 3 kohdan nojalla keskinäisen avunannon pyytämiseksi tai myöntämiseksi II tai III osaston nojalla;
- h) 'toimivaltaisella virkamiehellä' kaikkia 4 artiklan 4 kohdan nojalla nimitettyjä virkamiehiä, jotka voivat vaihtaa tietoja suoraan II osaston nojalla;
- i) 'pyynnön esittävällä viranomaisella' toimivaltaisen viranomaisen puolesta II osaston mukaisen avunpyynnön esittävää keskusyhteystoimistoa, yhteysviranomaista tai toimivaltaista virkamiestä;
- j) 'avunantoa pyytävällä viranomaisella' III osaston mukaisen pyynnön esittävää valtion keskusyhteystoimistoa tai yhteysviranomaista;
- k) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' keskusyhteystoimistoa, yhteysviranomaista tai, kun kyseessä on II osaston mukainen yhteistyö, toimivaltaista virkamiestä, joka vastaanottaa pyynnön joko pyynnön esittävältä viranomaiselta tai avunantoa pyytävältä viranomaiselta;
- l) 'henkilöllä'
 - i) luonnollista henkilöä;
 - ii) oikeushenkilöä;
 - iii) jos voimassa olevassa lainsäädännössä sitä edellytetään, oikeustoimikelpoiseksi tunnustettua henkilöiden yhteenliittymää, jolla ei kuitenkaan ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa; tai
 - iv) muuta minkä tahansa luonteista tai muotoista oikeudellista järjestelyä siitä riippumatta, onko se oikeushenkilö, joka on alv:n alainen tai velvoitettu maksamaan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja saatavia;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

- m) 'sekakomitealla' tämän sopimuksen asianmukaisen toiminnan ja täytäntöönpanon varmistamisesta vastaavaa 41 artiklan mukaista komiteaa;
- n) 'hallinnollisella tutkimuksella' kaikkia tarkastuksia, tarkistuksia ja muita toimia, joita valtiot suorittavat hoitaessaan alv-lainsäädännön asianmukaiseen soveltamisen varmistamiseen tähtäviä tehtäviään;
- o) 'oma-aloitteisella tietojenvaihdolla' milloin tahansa ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa satunnaista tietojen ilmoittamista toiselle valtiolle;
- p) 'automaattisella tietojenvaihdolla' ilman edeltävää pyyntöä järjestelmällisesti suoritettua ennalta määriteltyjen tietojen välittämistä toiselle valtiolle;
- q) 'samanaikaisella tarkastuksella' yhden tai useamman toisiinsa sidoksissa olevan verovelvollisen verovelvollisuuden yhteen sovitettua tarkastamista, jonka toteuttaa vähintään kaksi yhteisen tai toisiaan täydentävän edun omaavaa valtiota;
- r) 'sähköisesti' tietojen käsittelyyn (mukaan lukien tietojen digitaalinen pakkaaminen) ja tallentamiseen tarkoitettun sähköisen välineistön käyttämistä johtojen välityksellä, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä;
- s) 'CCN/CSI-verkolla' unionin toimivaltaisten veroviranomaisten välisen kaiken sähköisen tiedonsiirron varmistamiseksi kehittämään yhteiseen tietoliikenneverkkoon ("CCN") ja yhteiseen järjestelmien rajapintaan ("CSI") perustuvaa yhteistä ympäristöä;
- t) 'televiestintäpalveluilla, radio- ja televisiolähetyspalveluilla ja sähköisesti suoritettavilla palveluilla' yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011⁽¹⁾ 6 a, 6 b ja 7 artiklassa määriteltyjä palveluita.

4 artikla

Toiminnan järjestäminen

1. Kunkin valtion on nimitettävä tämän sopimuksen soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen.
2. Kunkin valtion on nimitettävä
 - a) yksi keskusyhteystoimisto, jolla on pääasiallinen vastuu tämän sopimuksen II osaston soveltamisesta, ja
 - b) yksi keskusyhteystoimisto, jolla on pääasiallinen vastuu tämän sopimuksen III osaston soveltamisesta.
3. Kukin toimivaltainen viranomainen voi nimittää suoraan tai toimivallan siirron kautta
 - a) yhteysviranomaisia, jotka vaihtavat tietoja suoraan tämän sopimuksen II osaston nojalla;
 - b) yhteysviranomaisia, jotka pyytävät tai antavat keskinäistä apua tämän sopimuksen III osaston nojalla erityiseen alueelliseen tai toiminnalliseen toimivaltaansa liittyen.
4. Kukin toimivaltainen viranomainen voi nimittää suoraan tai toimivallan siirron kautta toimivaltaisia virkamiehiä, jotka voivat vaihtaa tietoja suoraan tämän sopimuksen II osaston nojalla.
5. Keskusyhteystoimistojen on pidettävä yhteysviranomaisia ja toimivaltaisia virkamiehiä koskeva luettelo ajan tasalla ja saatettava se muiden keskusyhteystoimistojen saataville.
6. Kun yhteysviranomainen tai toimivaltainen virkamies lähettää tai vastaanottaa tämän sopimuksen mukaisen avunpyynnön, sen tai hänen on ilmoitettava tästä keskusyhteystoimistolle.
7. Kun keskusyhteystoimisto, yhteysviranomainen tai toimivaltainen virkamies vastaanottaa keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön, joka edellyttää keskusyhteystoimiston, yhteysviranomaisen tai toimivaltaisen virkamiehen toimivaltaan kuulumattomia toimia, sen tai hänen on välitettävä tällainen pyyntö viipymättä toimivaltaiselle keskusyhteystoimistolle tai yhteysviranomaiselle ja ilmoitettava tästä pyynnön esittäväälle viranomaiselle tai avunantoa pyytävälle viranomaiselle. Tässä tapauksessa 8 artiklassa määrätty määräaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona avunpyyntö on välitetty toimivaltaiselle keskusyhteystoimistolle tai toimivaltaiselle yhteysviranomaiselle.
8. Kunkin valtion on ilmoitettava Euroopan komissiolle kuukauden kuluessa tämän sopimuksen allekirjoittamisesta toimivaltainen viranomaisensa, joka huolehtii tämän sopimuksen soveltamisesta, ja ilmoitettava Euroopan komissiolle viipymättä kaikista mahdollisista sitä koskevista muutoksista. Euroopan komissio pitää toimivaltaisia viranomaisia koskevan luettelon ajan tasalla ja saattaa sen sekakomitean saataville.

⁽¹⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

5 artikla

Palvelutasosopimus

Palvelutasosopimus, jolla varmistetaan viestintä- ja tiedonvaihtojärjestelmien toimintaa varten suoritettavien palvelujen tekninen laatu ja määrä, tehdään sekakomitean vahvistamaa menettelyä noudattaen.

6 artikla

Henkilötietojen luottamuksellisuus ja suoja

1. Valtion on kohdeltava tämän sopimuksen nojalla saamia tietoja luottamuksellisina ja suojattava ne samalla tavalla kuin sen kansallisen lainsäädännön nojalla saatavia tietoja siinä määrin kuin se on tarpeen, jotta voidaan varmistaa henkilötietojen suoja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisesti ja turvata tiedot antavan valtion kansallisen lainsäädäntönsä vaatimusten mukaisesti mahdollisesti erittelemät edut.

2. Tällaiset tiedot voidaan luovuttaa alv-lainsäädännön soveltamiseen osallistuville henkilöille tai viranomaisille (mukaan lukien tuomioistuimet sekä hallinto- ja valvontaelimet) alv:n asianmukaisen määräämisen mahdollistamiseksi ja täytäntöönpanotoimenpiteiden, kuten perintä- tai turvaamistoimenpiteiden, soveltamiseksi alv-saataviin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan käyttää myös muiden verojen ja pakollisten sosiaaliturvamaksujen määräämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, kuten niiden perimiseksi. Jos vaihdetuista tiedoista käy ilmi, että verolainsäädäntöä on rikottu, tai jos vaihdettujen tietojen avulla voidaan todistaa verolainsäädännön rikkominen, niitä voidaan käyttää myös hallinnollisten tai rikosoikeudellisten seuraamusten määräämiseksi. Ainoastaan 2 kohdassa mainitut henkilöt tai viranomaiset saavat käyttää tietoja, ja silloinkin vain tämän kohdan edellisissä virkkeissä esitettyihin tarkoituksiin. Ne voivat luovuttaa tiedot julkisissa tuomioistuinkäsittelyissä tai oikeusviranomaisen päätöksissä.

4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa määrätään, tiedot toimittavan valtion on perustellusta pyynnöstä sallittava, että tiedot vastaanottava valtio käyttää näitä tietoja muihin kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin, jos tietoja voidaan tiedot toimittavan valtion lainsäädännön mukaan käyttää samanlaisiin tarkoituksiin. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on hyväksyttävä tai hylättävä tällainen pyyntö yhden kuukauden kuluessa.

5. Kaikkia valtion saamia ja tämän sopimuksen edellyttämänä apuna toimitettuja selvityksiä, lausuntoja ja muita asiakirjoja tai niiden oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita voidaan käyttää näyttönä kyseisessä valtiossa samaan tapaan kuin vastaavia kyseisen valtion jonkin toisen viranomaisen toimittamia asiakirjoja.

6. Kun valtio on toimittanut tietoja toiselle valtiolle, kyseinen jälkimmäinen valtio saa välittää tiedot muulle valtiolle, jos tähän on saatu etukäteen lupa siltä toimivaltaiselta viranomaiselta, josta tiedot ovat peräisin. Valtio, josta tiedot ovat peräisin, voi vastustaa tällaista tietojen jakamista kymmenen työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona se vastaanotti ilmoituksen siltä valtiolta, joka haluaa jakaa tiedot.

7. Valtiot voivat välittää tämän sopimuksen mukaisesti saamia tietoja kolmansille maille seuraavin edellytyksin:

a) tietojen toimittamiseen sovelletaan tiedot toimittavan valtion kansallista lainsäädäntöä, jolla pannaan täytäntöön yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun direktiivin 95/46/EY 25 artikla varsinkin asianomaisen kolmannessa maassa tarjottavan tietosuojan riittävän tason osalta;

b) toimivaltainen viranomainen, jolta tiedot ovat peräisin, on suostunut tietojen toimittamiseen;

c) tiedot toimittavan valtion ja asianomaisen kolmannen maan väliset virka-apujärjestelyt sallivat tietojen toimittamisen.

8. Kun valtio vastaanottaa tietoja kolmannelle maasta, valtiot voivat vaihtaa kyseisiä tietoja siinä määrin kuin tämä sallitaan asianomaisen kolmannen maan kanssa solmituissa virka-apujärjestelyissä.

9. Kunkin valtion on viipymättä ilmoitettava muille asianomaisille valtioille mahdollisesta salassapitovelvollisuuden rikkomisesta, henkilötietojen suojakeinojen pettämisestä ja tämän seurauksena mahdollisesti määrätyistä seuraamuksista ja korjaustoimista.

10. Nämä tiedot voivat olla Euroopan komission tietotekniikan turvallisuusvastaavan asianmukaisesti valtuuttamien henkilöiden käytettävissä vain, jos CCN/CSI-verkon huolto, ylläpito ja kehittäminen edellyttävät sitä.

II OSASTO

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ JA PETOSTEN TORJUNTA

1 LUKU

Pyyntöön perustuva tietojenvaihto

7 artikla

Tietojenvaihto ja hallinnolliset tutkimukset

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on toimitettava pyynnön esittäville viranomaiselle tämän pyynnöstä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut yhteen tai useampaan tapaukseen liittyvät tiedot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten pyynnön vastaanottava viranomainen teettää tietojen hankkimiseksi tarvittavat hallinnolliset tutkimukset.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö voi sisältää hallinnollista tutkimusta koskevan perustellun pyynnön. Jos pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo, että hallinnollista tutkimusta ei tarvita, sen on välittömästi ilmoitettava pyynnön esittäville viranomaiselle syyt tähän.
4. Jos pyynnön vastaanottava viranomainen kieltäytyy tekemästä hallinnollista tutkimusta, joka koskee verovelvollisen ilmoittamia määriä, jotka liittyvät sellaisiin liitteessä lueteltuihin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, jotka pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtion sijoittautunut verovelvollinen on toteuttanut ja jotka verotetaan pyynnön esittävän viranomaisen valtiossa, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava pyynnön esittäville viranomaiselle ainakin niiden asianomaisten luovutusten ja suoritusten päivämäärät ja arvot, jotka verovelvollinen on toteuttanut kahden edeltävän vuoden aikana pyynnön esittävän viranomaisen valtiossa.
5. Pyydettyjen tietojen saamiseksi tai pyydettyjen hallinnollisten tutkimusten tekemiseksi pyynnön vastaanottavan viranomaisen tai hallintoviranomaisen, jonka käsiteltäväksi se on asian saattanut, on toimittava kuin se toimisi omaan lukuunsa tai oman maansa jonkin toisen viranomaisen pyynnöstä.
6. Pynnön vastaanottava viranomainen toimittaa pyynnön esittäville viranomaiselle tämän pyynnöstä selvityksien, lausuntojen ja muiden mahdollisten asiakirjojen muodossa tai niiden oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai niiden otteina kaikki hankkimansa tai hallussaan olevat asiaankuuluvat tiedot sekä hallinnollisten tutkimusten tulokset.
7. Alkuperäiset asiakirjat toimitetaan ainoastaan, jos se ei ole vastoin pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa voimassa olevia säännöksiä.

8 artikla

Tietojen toimittamisen määräaika

1. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on toimitettava 7 artiklassa tarkoitetut tiedot mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamispäivästä. Jos nämä tiedot ovat jo pyynnön vastaanottavan viranomaisen hallussa, määräaika on kuitenkin enintään kuukausi.
2. Tietyn tyyppisissä erikoistapauksissa pyynnön vastaanottava viranomainen ja pyynnön esittävä viranomainen voivat sopia 1 kohdassa määräytyistä määräajoista poikkeavia määräaikoja.
3. Jos pyynnön vastaanottava viranomainen ei kykene vastaamaan pyyntöön 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, sen on ilmoitettava viipymättä pyynnön esittäville viranomaiselle kirjallisesti, miksi se ei voi noudattaa määräaika ja milloin se katsoo voivansa todennäköisesti vastata.

2 LUKU

Tietojenvaihto ilman edeltävää pyyntöä

9 artikla

Tietojenvaihdon tyypit

Ilman edeltävää pyyntöä tapahtuva tietojenvaihto on joko 10 artiklassa määrättyä oma-aloitteista tietojenvaihtoa tai 11 artiklassa määrättyä automaattista tietojenvaihtoa.

*10 artikla***Oma-aloitteinen tietojenvaihto**

Valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilman edeltävää pyyntöä toimitettava toisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot, joita ei ole toimitettu 11 artiklassa tarkoitetun automaattisen vaihdon puitteissa ja jotka ovat tulleet sen tietoisuuteen seuraavissa tapauksissa:

- a) verotuksen on määrä tapahtua määrävaltiossa ja alkuperävaltion toimittamia tietoja tarvitaan määrävaltion tarkastusjärjestelmän tehokasta toimintaa varten;
- b) valtiolla on syytä uskoa, että toisessa valtiossa on tapahtunut tai on todennäköisesti tapahtunut arvonlisäverolainsäädännön rikkominen;
- c) toisessa valtiossa on verotulojen menetyksen vaara.

*11 artikla***Automaattinen tietojenvaihto**

1. Sekakomitea määrittää automaattisen vaihdon piiriin kuuluvat tietoluokat 41 artiklan mukaisesti.
2. Valtio voi pidättyä osallistumasta yhteen tai useampaan 1 kohdassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvien tietojen automaattiseen vaihtoon, jos tietojen kerääminen tällaista vaihtoa varten edellyttäisi uusien velvollisuuksien asettamista arvonlisäverovelvollisille tai kohtuutonta hallinnollista rasitusta tuolle valtiolle.
3. Kunkin valtion on ilmoitettava sekakomitealle kirjallisesti edellisen kohdan mukaisesti tekemästään päätöksestä.

*3 LUKU***Muut yhteistyön muodot***12 artikla***Hallinnollinen tiedoksianto**

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on annettava pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä vastaanottajalle tiedoksi kaikki pyynnön esittävän viranomaisten asiakirjat ja päätökset, jotka koskevat arvonlisäverolainsäädännön soveltamista pyynnön esittävän viranomaisen valtiossa, noudattaen pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa voimassa olevia vastaavien asiakirjojen tiedoksi antamista koskevia säännöksiä.
2. Tiedoksiantamista koskevassa pyynnössä, jossa on mainittava tiedoksi annettavan asiakirjan tai päätöksen aihe, on ilmoitettava vastaanottajan nimi, osoite ja muut vastaanottajan yksilöimiseksi tarvittavat tiedot.
3. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava viipymättä pyynnön esittäville viranomaiselle toimistaan tiedoksiantamista koskevan pyynnön suhteen, erityisesti päivä, jona päätös tai asiakirja on annettu tiedoksi vastaanottajalle.

*13 artikla***Läsnäolo virastoissa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin**

1. Pyyntöön esittävän viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat kyseisen viranomaisen sekä pyynnön vastaanottavan viranomaisen sopimuksesta ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti olla 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi läsnä pyynnön vastaanottavan viranomaisen virastoissa tai muissa paikoissa, joissa nämä viranomaiset suorittavat tehtäviään. Jos pyydetty tiedot sisältyvät asiakirjoihin, jotka ovat pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiesten saatavilla, pyynnön esittävän viranomaisen virkamiehille on annettava niistä jäljennökset.

2. Pyynnön esittävän viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat kyseisen viranomaisen sekä pyynnön vastaanottavan viranomaisen sopimuksesta ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti olla 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen vaihtamiseksi läsnä pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtion alueella toteutettavissa hallinnollisissa tutkimuksissa. Ainoastaan pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiehet suorittavat nämä hallinnolliset tutkimukset. Pyynnön esittävän viranomaisen virkamiehet eivät saa käyttää pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiehille myönnettyjä tarkastusvaltuuksia. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin toimitiloihin ja saada käyttöönsä samat asiakirjat kuin pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiehet viimeksi mainittujen välityksellä, mutta vain kyseistä hallinnollista tutkimusta varten.

3. Pyynnön esittävän viranomaisen virkamiesten, jotka 1 ja 2 kohdan mukaisesti ovat läsnä toisessa valtiossa, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöisyytensä ja virka-asemansa.

14 artikla

Samanaikaiset tarkastukset

1. Valtiot voivat sopia samanaikaisten tarkastusten tekemisestä aina, kun ne katsovat, että tällaiset tarkastukset ovat tehokkaampia kuin vain yhden valtion tekemät tarkastukset.

2. Valtion on yksilöitävä itsenäisesti verovelvolliset, joiden osalta se aikoo ehdottaa samanaikaista tarkastusta. Kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava muun valtion, jota asia koskee, toimivaltaiselle viranomaiselle samanaikaisten tarkastusten kohteiksi ehdotetut tapaukset. Se perustelee valintansa toimittamalla mahdollisuuksien mukaan tiedot, joiden perusteella se päätyi valintaansa. Se ilmoittaa ajanjakson, jona tarkastukset olisi tehtävä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen, jolle samanaikaista tarkastusta on ehdotettu, ilmoittaa vastaavalle toisen valtion viranomaiselle suostumuksestaan tarkastukseen tai ilmoittaa sille perustellun kieltäytymisensä pääsääntöisesti kahden viikon mutta viimeistään kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta.

4. Kunkin asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on nimettävä edustaja, jonka tehtävänä on tarkastuksen johto ja yhteensovittaminen.

4 LUKU

Eurofisc

15 artikla

Norjan osallistuminen Eurofiscin toimintaan

1. Alv-petosten torjuntaa koskevan monenvälisen yhteistyön edistämiseksi ja helpottamiseksi Norjaa pyydetään osallistumaan hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun neuvoston asetuksen (EU) 904/2010 ⁽¹⁾ X luvussa säädetyn Eurofiscin toimintaan tässä luvussa määrätyn edellytyksin.

2. Norjan osallistuminen Eurofiscin toimintaan ei tarkoita, että valtion toimivaltaisen viranomaisen nimittämällä Eurofisc-yhteysvirkamiehillä olisi pääsy toisen valtion tietokantoihin.

16 artikla

Eurofisc-yhteysvirkamiehet

1. Norjan toimivaltaisen viranomaisen on nimitettävä vähintään yksi Eurofisc-yhteysvirkamies, joka vastaa tietojenvaihdosta niillä Eurofiscin työaloilla, joihin Norja osallistuu.

2. Eurofisc-yhteysvirkamiesten on oltava 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia virkamiehiä. Eurofisc-yhteysvirkamiehet ovat vastuussa toimistaan ainoastaan kansallisille hallinnoilleen.

3. Norjan Eurofisc-yhteysvirkamiehiä ei nimitetä Eurofisc-työalakoordinaattoreiksi tai Eurofiscin puheenjohtajaksi eivätkä ne osallistu Eurofiscin työjärjestyksessä vahvistettuihin äänestysmenettelyihin.

⁽¹⁾ Neuvoston asetukset (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

5 LUKU

Yleiset määräykset

17 artikla

Tietojenvaihdon edellytykset

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on annettava pyynnön esittäväälle viranomaiselle 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot tai 12 artiklassa tarkoitettu hallinnollinen tiedoksianto, jos
 - a) pyynnön esittävän viranomaisen tietopyyntöjen määrä ja luonne eivät aiheuta pyynnön vastaanottavan viranomaiselle kohtuutonta hallinnollista raskautusta;
 - b) pyynnön esittävä viranomaislainen on käyttänyt kaikki tavanomaiset tietolähteet, joita se kyseisissä olosuhteissa on voinut käyttää, pyydettyjen tietojen saamiseksi vaarantamatta tavoitellun lopputuloksen saavuttamista.
2. Tämä sopimus ei velvoita tekemään selvityksiä tai antamaan tiettyä tapausta koskevia tietoja silloin, kun sen valtion, jonka olisi annettava tiedot, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan valtio ei saa tehdä näitä selvityksiä eikä koota tai käyttää näitä tietoja kyseisen valtion omiin tarpeisiin.
3. Pyynnön vastaanottava viranomaislainen voi kieltäytyä antamasta tietoja, jos pyynnön esittävä viranomaislainen ei voi oikeudellisista syistä toimittaa vastaavia tietoja. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava sekakomitealle syyt pyynnön epäämiselle.
4. Tietojen antamisesta voidaan kieltäytyä, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden taikka kaupallisen menettelyn paljastumiseen tai sellaisten tietojen ilmaisemiseen, joiden ilmaiseminen olisi yleisen järjestyksen vastaista.
5. Edellä 2, 3 ja 4 kohtaa ei saa missään tapauksessa tulkita siten, että niillä valtuutettaisiin pyynnön vastaanottava viranomaislainen kieltäytymään toimittamasta tietoja pelkästään siitä syystä, että kyseiset tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, nimetyn henkilön taikka asiamiehenä tai uskottuna miehenä toimivan henkilön hallussa tai sen vuoksi, että ne liittyvät omistussuhteisiin oikeushenkilössä.
6. Pyynnön vastaanottava viranomaislainen ilmoittaa pyynnön esittäväälle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi avunpyyntöä ei voida täyttää.

18 artikla

Palaute

Jos toimivaltainen viranomaislainen antaa tietoja 7 tai 10 artiklan mukaisesti, se voi pyytää tiedot saanutta toimivaltaista viranomaisesta antamaan tätä koskevaa palautetta. Jos tällainen pyyntö esitetään, tiedot saaneen toimivaltaisen viranomaisen on, sanotun vaikuttamatta sen valtiossa sovellettaviin verosalaisuutta ja tietosuojaa koskeviin sääntöihin ja edellyttäen, että tästä ei aiheudu kohtuutonta hallinnollista raskautusta, lähetettävä palaute mahdollisimman pian.

19 artikla

Kieli

Avunpyynnöt, mukaan lukien pyynnöt tiedoksi antamisesta, ja niihin liitetyt asiakirjat on laadittava pyynnön vastaanottavan viranomaisen ja pyynnön esittävän viranomaisen kesken sovitulla kielellä.

20 artikla

Tilastotiedot

Osapuolten on kunkin vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä annettava sekakomitealle sähköisesti tiedoksi luettelo tämän osaston soveltamista koskevista tilastotiedoista.

21 artikla

Vakiomuotoiset lomakkeet ja viestintävälineet

1. Edellä 7, 10, 11, 12 ja 18 kohdan nojalla toimitettavat tiedot ja 20 artiklan nojalla toimitettavat tilastot on annettava 41 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla vakiomuotoisella lomakkeella.

2. Vakiomuotoiset lomakkeet on mahdollisuuksien mukaan lähetettävä sähköisesti.
3. Jos pyyntöä ei ole kokonaisuudessaan tehty sähköisiä järjestelmiä käyttäen, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on lähetettävä sähköinen vahvistus pyynnön vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään viiden työpäivän kuluttua vastaanottamisesta.
4. Jos viranomainen on vastaanottanut pyynnön tai tietoja, joita ei ole tarkoitettu sille, sen on lähetettävä lähettäjälle sähköisesti varoitusviesti viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään viiden työpäivän kuluttua vastaanottamisesta.

III OSASTO

PERINTÄAPU

1 LUKU

Tietojenvaihto

22 artikla

Tietopyyntö

1. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä annettava kaikki tiedot, jotka ovat ennalta arvioiden olennaisia pyynnön esittäville viranomaiselle 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa saatavien perinnässä.

Näiden tietojen toimittamista varten pyynnön vastaanottava viranomainen teettää niiden hankkimiseksi tarvittavat hallinnolliset tutkimukset.

2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen ei tarvitse toimittaa tietoja,
 - a) joita se ei voisi hankkia periessään omaan lukuunsa samanlaisia saatavia;
 - b) jotka paljastaisivat liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden;
 - c) joiden luovuttaminen saattaisi vaarantaa pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtion turvallisuuden tai olla sen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.
3. Edellä 2 kohtaa ei saa missään tapauksessa tulkita siten, että sillä valtuutettaisiin pyynnön vastaanottava viranomainen kieltäytymään tietojen toimittamisesta pelkästään siitä syystä, että kyseiset tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, nimetyn henkilön taikka asiamiehenä tai uskottuna miehenä toimivan henkilön hallussa tai sen vuoksi, että ne liittyvät omistussuuksiin henkilössä.
4. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syyt, joiden vuoksi tietopyyntöä ei voida täyttää.

23 artikla

Tietojenvaihto ilman edeltävää pyyntöä

Jos verojen tai tullien palautus koskee henkilöä, jonka sijoittautumis- tai asuinpaikka on sopimuksen soveltamisalaan kuuluvassa toisessa valtiossa, se valtio, josta palautus on määrä tehdä, voi ilmoittaa vireillä olevasta palautuksesta sijoittautumis- tai asuinvaltiolle.

24 artikla

Läsnäolo virastoissa ja osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin

1. Avunantoa pyytävän viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat avunantoa pyytävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen välisestä sopimuksesta ja viimeksi mainitun vahvistamien järjestelyjen mukaisesti tässä osastossa määrätyn keskinäisen avunannon edistämiseksi
 - a) olla läsnä virastoissa, joissa vastaanottajavaltion virkamiehet suorittavat tehtäviään;

- b) olla läsnä vastaanottajavaltion alueella tehtävissä hallinnollisissa tutkimuksissa;
- c) avustaa vastaanottajavaltion toimivaltaisia virkamiehiä kyseisessä valtiossa käytävissä oikeudenkäynneissä.
2. Siltä osin kuin vastaanottajavaltiossa sovellettava lainsäädäntö sen sallii, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sopimuksessa voidaan määrätä, että avunantoa pyytävän viranomaisen virkamiehet voivat haastatella yksittäisiä henkilöitä ja tutkia asiakirjoja.
3. Avunantoa pyytävän viranomaisen valtuuttamien virkamiesten, jotka käyttävät 1 ja 2 kohdassa tarjottua mahdollisuutta, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.

2 LUKU

Asiakirjojen tiedoksiantoa koskeva avunanto

25 artikla

Tiettyjen saataviin liittyvien asiakirjojen tiedoksiantoa koskeva pyyntö

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä annettava vastaanottajalle tiedoksi kaikki avunantoa pyytävän viranomaisen valtion asiakirjat, myös oikeudelliset asiakirjat, jotka liittyvät 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun saatavaan tai sen perintään.

Tiedoksiantoa koskevaan pyyntöön on liitettävä vakiomuotoinen lomake, jossa on ainakin seuraavat tiedot:

- a) nimi, osoite ja muut vastaanottajan tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
- b) tiedoksiannon tarkoitus ja määräaika, jonka kuluessa tiedoksianto olisi suoritettava;
- c) kuvaus liitteenä olevasta asiakirjasta sekä asianomaisen saatavan luonteesta ja määrästä;
- d) nimi, osoite ja muut yhteystiedot, jotka koskevat
- i) liitteenä olevasta asiakirjasta vastaavaa virastoa; ja, jos kyseessä on eri virasto,
 - ii) virastoa, josta voi saada lisätietoja tiedoksi annetusta asiakirjasta tai mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite.
2. Avunantoa pyytävä viranomainen saa tehdä tämän artiklan mukaisen tiedoksiantoa koskevan pyynnön ainoastaan, jos se ei pysty suorittamaan tiedoksiantoa omassa valtiossaan sovellettavien asianomaisen asiakirjan tiedoksiantoa koskevien sääntöjen mukaisesti tai jos tällainen tiedoksianto aiheuttaisi kohtuuttomia vaikeuksia.
3. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on viipymättä ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tiedoksiantoa koskevan pyynnön perusteella mahdollisesti toteuttamansa toimet ja erityisesti päivämäärä, jona asiakirja on annettu tiedoksi vastaanottajalle.

26 artikla

Tiedoksiantotapa

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on varmistettava, että vastaanottajavaltiossa suoritettava tiedoksianto noudattaa siellä voimassa olevia kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia käytäntöjä.
2. Edellä 1 kohta ei rajoita pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuutta käyttää muuta tiedoksiantotapaa kyseisessä valtiossa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.

Pyyntöön esittävään valtioon sijoittautunut toimivaltainen viranomainen voi antaa asiakirjan suoraan tiedoksi kirjattuna kirjeenä tai sähköisesti tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan toisen valtion alueella olevalle henkilölle.

3 LUKU

Perintä- tai turvaamistoimet

27 artikla

Perintäpyyntö

1. Pyyntöön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä perittävä saatavat, joita koskee asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön esittävän viranomaisen valtiossa.
2. Avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle kaikki perintäpyyntöön johtaneeseen asiaan liittyvät tarpeelliset tiedot heti ne saatuaan.

28 artikla

Perintäpyynnön edellytykset

1. Avunantoa pyytävä viranomainen ei saa esittää perintäpyyntöä, jos ja niin kauan kuin saatava ja/tai asiakirja, joka mahdollistaa sen täytäntöönpanon, on riitautettu avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 31 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.
2. Ennen kuin avunantoa pyytävä viranomainen esittää perintäpyynnön, on sovellettava avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa käytettävissä olevia asianmukaisia perintämenettelyjä, lukuun ottamatta seuraavia tilanteita:
 - a) kun on ilmeistä, ettei kyseisessä valtiossa ole perittäviä varoja tai että tällaiset menettelyt eivät johda saatavien maksamiseen kokonaisuudessaan, ja avunantoa pyytävällä viranomaisella on erityisiä tietoja, joiden mukaan asianomaisella henkilöllä on varoja vastaanottajavaltiossa;
 - b) kun tällaisten menettelyjen käyttö avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa aiheuttaisi kohtuuttomia vaikeuksia.

29 artikla

Asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa, ja muut liiteasiakirjat

1. Perintäpyynnön mukana on oltava yhdenmukainen asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa.

Tästä täytäntöönpanon mahdollistavasta yhdenmukaisesta asiakirjasta on käytävä ilmi täytäntöönpanon mahdollistavan alkuperäisen asiakirjan asiasisältö avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, ja sen on oltava yksinomainen perusta pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa toteutettaville perintä- ja turvaamistoimenpiteille. Kyseisessä valtiossa ei vaadita minkäänlaista tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia.

Täytäntöönpanon mahdollistavassa yhdenmukaisessa asiakirjassa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) täytäntöönpanon mahdollistavan alkuperäisen asiakirjan tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot, kuvaus saatavasta, myös sen luonteesta, saatavan kattama ajanjakso, kaikki täytäntöönpanoprosessin kannalta merkitykselliset päivämäärät sekä saatavan määrä ja sen eri osat, kuten pääoma ja kertynyt korko;
 - b) nimi ja muut velallisen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
 - c) nimi, osoite ja muut yhteystiedot, jotka koskevat
 - i) virastoa, joka vastaa saatavan määräämisestä maksettavaksi, ja, jos kyseessä on eri virasto,
 - ii) virastoa, josta voi saada lisätietoja saatavasta tai mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite.
2. Saatavaa koskevan perintäpyynnön mukana voi olla muita saatavaan liittyviä asiakirjoja, jotka on annettu avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa.

30 artikla

Perintäpyynnön paneminen täytäntöön

1. Saatavia, joista on esitetty perintäpyyntö, on perinnän suorittamiseksi kohdeltava pyynnön vastaanottavassa valtiossa siten kuin ne olisivat kyseisen valtion saatavia, jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on käytettävä samoihin saataviin sovellettavissa kyseisen valtion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä annettua toimivaltaa ja niissä säädettyjä menettelyjä, jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtio ei ole velvollinen myöntämään perintäpyynnön kohteena oleville saataville sellaisia etuuksia, jotka myönnetään pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa syntyville samanlaisille saataville, ellei toisin sovita tai ellei kyseisen valtion lainsäädännössä toisin määrätä. Valtio, joka tätä sopimusta soveltaessaan myöntää etuuksia toisessa valtiossa syntyneille saataville, ei saa kieltäytyä myöntämästä samoja etuuksia muiden unionin jäsenvaltioiden samoille tai samanlaisille saataville samoin ehdoin.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtion on perittävä saatava omana valuuttanaan.

2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle asiaankuuluvalla huolellisuudella toimista, joita se on toteuttanut perintäpyynnön johdosta.

3. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on perittävä viivästyneille maksuille korkoa perintäpyynnön vastaanottamis-päivästä alkaen sen omiin saataviin sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

4. Pynnön vastaanottava viranomainen voi sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten niin salliessa myöntää velalliselle maksuaikaa tai antaa tälle mahdollisuuden maksaa erissä ja periä tältä osin korkoa. Sen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tällaisesta päätöksestä.

5. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on lähetettävä avunantoa pyytävälle viranomaiselle saatavan osalta perityt määrät sekä tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu korko, sanotun kuitenkin rajoittamatta 37 artiklan 1 kohdan soveltamista.

31 artikla

Riidat

1. Saatavaa, alkuperäistä asiakirjaa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, tai yhdenmukaista asiakirjaa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa, koskevat riidat sekä avunantoa pyytävän viranomaisen suorittaman tiedoksiannon pätevyyttä koskevat riidat kuuluvat avunantoa pyytävän viranomaisen valtion toimivaltaisten elinten toimivaltaan. Jos jokin asianomainen osapuoli riitauttaa perintämenettelyn aikana saatavan, alkuperäisen asiakirjan, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävässä valtiossa, tai yhdenmukaisen asiakirjan, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava kyseiselle osapuolelle, että sen on nostettava kanne avunantoa pyytävän valtion toimivaltaisessa elimessä siellä voimassa olevien lakien mukaisesti.

2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa toteutettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä tai vastaanottajavaltion viranomaisen suorittaman tiedoksiannon pätevyyttä koskevat riidat on käsiteltävä kyseisen valtion toimivaltaisessa elimessä sen lakien ja asetusten mukaisesti.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kanne on nostettu, avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava tästä pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle ja mainittava, miltä osin saatavaa ei ole riitautettu.

4. Heti kun pyynnön vastaanottava viranomainen on saanut 3 kohdassa tarkoitettut tiedot joko avunantoa pyytävältä viranomaiselta tai asianomaiselta osapuolelta, sen on keskeytettävä täytäntöönpanomenettely saatavan riitautetun osan osalta siihen saakka, kun asiassa toimivaltainen elin on tehnyt päätöksen, jollei avunantoa pyytävä viranomainen toisin pyydä tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Pyynnön vastaanottava viranomainen voi avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä tai jos se muuten pitää sitä tarpeellisenä toteuttaa turvaamistoimenpiteitä perinnän varmistamiseksi siinä määrin kuin sovellettavat lait tai asetukset tämän mahdollistavat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 33 artiklan soveltamista.

Avunantoa pyytävä viranomais voi kyseisessä valtiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti pyytää pyynnön vastaanottavaa viranomaista perimään riitautetun saatavan tai riitautetun osan saatavasta siinä määrin kuin pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa voimassa olevat lait, asetukset ja hallinnolliset käytännöt tämän mahdollistavat. Tällaiset pyynnot on perusteltava. Jos riitautus ratkaistaan velallisen hyväksi, avunantoa pyytävä viranomais on velvollinen maksamaan takaisin kaikki perityt määrät sekä mahdolliset korvaukset pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa voimassa olevien lakien mukaisesti.

Jos pyynnön esittävän viranomaisen valtion ja vastaanottajaviranomaisen valtion välillä on käynnistetty keskinäinen sopimusmenettely, ja menettelyn tulos voi vaikuttaa saatavaan, jonka osalta avunantoa on pyydetty, perintätoimet on keskeytettävä tai lopetettava, kunnes kyseinen menettely on saatettu päätökseen, ellei kyseessä ole petoksen tai maksukyvyttömyyden vuoksi ehdottoman kiireellinen tapaus. Jos perintätoimet keskeytetään tai lopetetaan, toista alakohtaa sovelletaan.

32 artikla

Perintäapupyynnön muuttaminen tai peruuttaminen

1. Avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle viipymättä perintäapupyynnönsä myöhemmistä muutoksista tai pyynnön peruuttamisesta sekä mainittava muutosten tai peruuttamisen syyt.
2. Jos pyynnön muuttamisen syynä on 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen elimen päätös, avunantoa pyytävän viranomaisen on annettava kyseinen päätös tiedoksi yhdessä sellaisen tarkistetun yhdenmukaisen asiakirjan kanssa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on sen jälkeen jatkettava perintätoimia tarkistetun asiakirjan perusteella.

Perintä- tai turvaamistoimenpiteitä, jotka on jo toteutettu sellaisen alkuperäisen yhdenmukaisen asiakirjan perusteella, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa, voidaan jatkaa tarkistetun asiakirjan perusteella, ellei pyynnön muuttamisen syynä ole se, että alkuperäinen asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, tai alkuperäinen yhdenmukainen asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa, ei ole pätevä.

Tarkistettuun asiakirjaan sovelletaan 29 ja 31 artiklaa.

33 artikla

Turvaamistoimenpidepyyntö

1. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä ja kansallisen lainsäädäntönsä sen salliessa toteutettava hallinnollisten käytäntöjensä mukaisia turvaamistoimenpiteitä saatavan perinnän varmistamiseksi, jos saatava tai asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, on riitautettu pyynnön esittämishetkellä tai, mikäli saatavan osalta ei vielä ole asiakirjaa, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, siinä määrin kuin turvaamistoimenpiteet ovat samanlaisessa tilanteessa mahdollisia avunantoa pyytävän viranomaisen valtion lainsäädännön ja hallinnollisten käytäntöjen nojalla.

Jos on laadittu asiakirja, joka mahdollistaa turvaamistoimenpiteet avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa ja joka koskee saatavaa, jonka osalta keskinäistä avunantoa pyydetään, se on liitettävä pyyntöön, joka koskee turvaamistoimenpiteiden toteuttamista pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa. Tällaiseen asiakirjaan ei saa kohdistaa minkäänlaisia tunnustamis-, täydentämis- tai korvaamistoimia pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa.

2. Turvaamistoimenpidepyynnön mukana voi olla muita kyseiseen saatavaan liittyviä asiakirjoja.

34 artikla

Turvaamistoimenpidepyyntöön sovellettavat säännöt

Edellä olevan 33 artiklan täytäntöönpanemiseksi sovelletaan 27 artiklan 2 kohtaa, 30 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 31 ja 32 artiklaa soveltuvin osin.

35 artikla

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen velvoitteiden rajoitukset

1. Pyynnön vastaanottava viranomainen ei ole velvollinen antamaan 27–33 artiklassa määrättyä apua, jos saatavan perintä aiheuttaisi velallisen tilanteen vuoksi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa ja jos tämän valtion voimassa olevat lait, asetukset ja hallinnolliset käytännöt mahdollistavat tällaisen poikkeuksen kansallisille saataville.

2. Pyynnön vastaanottava viranomainen ei ole velvollinen antamaan 22 artiklassa sekä 24–33 artiklassa määrättyä apua, jos 22, 24, 25, 27 tai 33 artiklan mukainen alkuperäinen avunantopyyntö esitetään yli viisi vuotta vanhoista saatavista, mikä lasketaan saatavan eräpäivästä avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa alkuperäisen avunantopyynnön päivämäärään.

Jos saatava tai asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, on kuitenkin riitautettu, viiden vuoden määräajan katsotaan alkavan hetkenä, jona avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa vahvistetaan, ettei saatavaa tai täytäntöönpanon mahdollistavaa asiakirjaa voida enää riitauttaa.

Lisäksi jos avunantoa pyytävän viranomaisen valtion toimivaltaiset viranomaiset suostuvat maksun lykkäämiseen tai suorittamiseen erissä, viiden vuoden määräajan katsotaan alkavan päivänä, jona koko maksuaika on päättynyt.

Tällaisissa tapauksissa pyynnön vastaanottava viranomainen ei kuitenkaan ole velvollinen antamaan apua yli kymmenen vuotta vanhojen saatavien osalta, mikä lasketaan saatavan eräpäivästä avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa.

3. Valtio ei ole velvollinen antamaan apua, jos tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien saatavien, joiden osalta apua pyydetään, kokonaismäärä on alle 1 500 euroa.

4. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle avunantopyynnön epäämisen syyt.

36 artikla

Vanhentumisaikojä koskevat kysymykset

1. Vanhentumisaikojä koskevia kysymyksiä säännellään yksinomaan avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa voimassa olevilla laeilla.

2. Kun kyse on vanhentumisaikojen lykkäämisestä, keskeyttämisestä tai pidentämisestä, pyynnön vastaanottavan viranomaisen toteuttamilla tai sen puolesta toteutetuilla saatavien perintää koskevilla, avunantopyyntöön perustuvilla toimilla, joilla on vanhentumisaikojä lykkäävä, sen keskeyttävä tai sitä pidentävä vaikutus pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa voimassa olevien lakien mukaisesti, on katsottava olevan sama vaikutus avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa, edellyttäen että avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa voimassa olevassa laissa on säädetty vastaavasta vaikutuksesta.

Jos vanhentumisajan lykkääminen, keskeyttäminen tai pidentäminen ei ole mahdollista pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa voimassa olevien lakien mukaan, pyynnön vastaanottavan viranomaisen toteuttamat tai sen puolesta toteutetut saatavan perintää koskevat, avunantopyyntöön perustuvat toimet, joilla olisi vanhentumisaikojä lykkäävä, sen keskeyttävä tai sitä pidentävä vaikutus avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa voimassa olevien lakien mukaisesti, jos avunantoa pyytävä viranomainen olisi toteuttanut ne tai ne olisi toteutettu sen puolesta sen valtiossa, on tämän vaikutuksen osalta katsottava toteutetuiksi viimeksi mainitussa valtiossa.

Ensimmäinen ja toinen alakohta eivät vaikuta avunantoa pyytävän viranomaisen valtion oikeuteen toteuttaa toimenpiteitä vanhentumisajan lykkäämiseksi, keskeyttämiseksi tai pidentämiseksi kyseisessä valtiossa voimassa olevien lakien mukaisesti.

3. Avunantoa pyytävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava toisilleen kaikista toimista, joiden johdosta saatavan, jonka osalta perintä- tai turvaamistoimenpiteitä pyydettiin, vanhentumisaikojä lykkäytyy, keskeytyy tai pitenee tai joilla voi olla tällainen vaikutus.

*37 artikla***Kulut**

1. Edellä 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määrien lisäksi pyynnön vastaanottavan viranomaisen on valtionsa lakien ja asetusten mukaisesti pyrittävä perimään asianomaiselta henkilöltä kyseisestä perinnästä aiheutuvat kulut ja pidätettävä ne.
2. Valtioiden on pidätyttävä vaatimasta toisiltaan sellaisten kulujen korvaamista, jotka aiheutuvat niiden tämän sopimuksen nojalla toisilleen antamasta keskinäisestä avusta.

Jos kuitenkin perintä aiheuttaa erityisen ongelman, siihen liittyy erittäin suuret kulut tai se koskee järjestäytyntä rikollisuutta, avunantoa pyytävä viranomainen ja pyynnön vastaanottava viranomainen voivat sopia kyseessä olevissa tapauksissa sovellettavista erityisistä korvausjärjestelyistä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa määrätään, avunantoa pyytävän viranomaisen valtion on korvattava pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiolle kaikki kulut ja menetykset, jotka aiheutuvat joko saatavan oikeellisuuden tai avunantoa pyytävän viranomaisen antaman täytäntöönpanon ja/tai turvaamistoimenpiteet mahdollistavan asiakirjan pätevyyden osalta perusteettomiksi todetuista toimista.

*4 LUKU****Kaikentyyppisiä perintäapupyynnöjä koskevat yleiset säännöt****38 artikla***Käytettävät kielet**

1. Kaikki avunantopyynnöt, tiedoksiannossa käytettävät vakiomuotoiset lomakkeet ja täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa mahdollistavat yhdenmukaiset asiakirjat on lähetettävä vastaanottajaviranomaisen valtion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava käännös tälle kielelle tai jollekin näistä kielistä. Se, että niiden tietyt osat on kirjoitettu muulla kuin vastaanottajaviranomaisen valtion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, ei vaikuta niiden pätevyyteen tai menettelyn pätevyyteen, sikäli kuin kyseinen muu kieli on asianomaisten valtioiden välillä sovittu kieli.
2. Asiakirjat, joiden tiedoksiantoa pyydetään 25 artiklan nojalla, voidaan lähettää pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle avunantoa pyytävän viranomaisen valtion virallisella kielellä.
3. Jos pyynnön mukana on muita kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, pyynnön vastaanottava viranomainen voi tarvittaessa vaatia avunantoa pyytävältä viranomaiselta tällaisten asiakirjojen kääntämistä pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä taikka jollekin muulle asianomaisten valtioiden välillä sovitulle kielelle.

*39 artikla***Tilastotiedot**

Osapuolten on kunkin vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä annettava sekakomitealle sähköisesti tiedoksi luettelo tämän osaston soveltamista koskevista tilastotiedoista.

*40 artikla***Vakiomuotoiset lomakkeet ja viestintävälineet**

1. Edellä olevan 22 artiklan 1 kohdan mukaiset tietopyynnöt, 25 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedoksiantopyynnöt, 27 artiklan 1 kohdan mukaiset perintäpyynnöt, 33 artiklan 1 kohdan mukaiset turvaamistoimenpidepyynnöt ja 39 artiklan mukaiset tilastotietojen tiedoksiannot on lähetettävä sähköisesti vakiomuotoista lomaketta käyttäen, paitsi jos tämä on teknisistä syistä käytännössä mahdotonta. Näitä lomakkeita on mahdollisuuksien mukaan käytettävä myös muussa pyyntöön liittyvässä viestinnässä.

Täytäntöönpanon pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtiossa mahdollistava yhdenmukainen asiakirja ja turvaamistoimenpiteet avunantoa pyytävän viranomaisen valtiossa mahdollistava asiakirja sekä muut 29 ja 33 artiklassa tarkoitettut asiakirjat on myös lähetettävä sähköisesti, paitsi jos tämä on teknisistä syistä käytännössä mahdotonta.

Vakiomuotoisten lomakkeiden mukana voi tarvittaessa olla selvityksiä, lausuntoja ja muita asiakirjoja taikka niiden oikeiksi todistettuja jäljennöksiä tai niiden otteita, ja ne on myös lähetettävä sähköisesti, paitsi jos tämä on teknisistä syistä käytännössä mahdotonta.

Vakiomuotoisia lomakkeita ja sähköistä viestintää voidaan käyttää myös 23 artiklan nojalla tapahtuvassa tietojenvaihdossa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tietoihin ja asiakirja-aineistoon, jotka on saatu virkamiesten ollessa läsnä toisen valtion virastoissa tai osallistuessaan hallinnollisiin tutkimuksiin toisessa valtiossa 24 artiklan mukaisesti.

3. Jos viestintä ei tapahdu sähköisesti tai vakiomuotoisia lomakkeita käyttäen, tämä ei vaikuta avunantopyyntöä täytäntöönpanossa saatujen tietojen tai toteutettujen toimenpiteiden pätevyteen.

4. Sähköistä viestintäverkkoa ja tämän sopimuksen täytäntöönpanemiseksi hyväksytyjä vakiomuotoisia lomakkeita voidaan käyttää myös muiden saatavien kuin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen saatavien perimiseksi annettavassa avussa, jos tällainen avunanto on mahdollista muiden kyseisten valtioiden välillä tehtyjen hallinnollista yhteistyötä koskevien, oikeudellisesti sitovien kahden- tai monenvälisten asiakirjojen nojalla.

5. Niin kauan kuin ja siltä osin kuin sekakomitea ei ole hyväksynyt yksityiskohtaisia sääntöjä tämän osaston täytäntöönpanosta, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava neuvoston direktiivin 2010/24/EU⁽¹⁾ täytäntöönpanemiseksi annettuja sääntöjä, mukaan lukien vakiomuotoiset lomakkeet, jolloin ilmaisun ”jäsenvaltio” katsotaan sisältävän Norjan.

Sen estämättä, mitä edellisessä alakohdassa määrätään, pyynnön vastaanottavan viranomaisen valtion on siirrettävä perityt määrät avunantoa pyytävän viranomaisen valtiolle euromääräisinä, jollei asianomaisten maiden välillä ole toisin sovittu. Valtioiden, joiden virallinen valuutta on muu kuin euro, on sovittava Norjan kanssa, mitä valuuttaa perittyjen määrien siirrossa käytetään, ja ilmoitettava tästä sekakomitealle.

IV OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO JA SOVELTAMINEN

41 artikla

Sekakomitea

1. Osapuolet perustavat sekakomitean, joka koostuu osapuolten edustajista. Sekakomitea varmistaa tämän sopimuksen asianmukaisen toiminnan ja täytäntöönpanon.

2. Sekakomitea antaa suosituksia tämän sopimuksen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi ja tekee päätöksiä, joissa

a) määritetään 11 artiklassa tarkoitetun automaattisen tietojenvaihdon tiheys ja käytännön järjestelyt sekä sen piiriin kuuluvat tarkat tietoluokat;

b) tarkastellaan automaattisen tietojen vaihdon tuloksia kunkin a alakohdan nojalla määritetyn tietoluokan osalta sen varmistamiseksi, että tämäntyyppistä tietojenvaihtoa suoritetaan ainoastaan silloin kun se on tehokkain tapa vaihtaa tietoja;

c) vahvistetaan 11 artiklan mukaisen tietojenvaihdon piiriin kuuluvat uudet tietoluokat sellaisia tapauksia varten, joissa automaattinen tietojenvaihto on tehokkain yhteistyötapa;

d) vahvistetaan 21 artiklan 1 kohdan ja 40 artiklan 1 kohdan mukaisessa tietojen antamisessa käytettävät vakiomuotoiset lomakkeet;

e) vahvistetaan, mitä tietoja toimitetaan CCN/CSI-verkon kautta tai muulla tavalla;

f) vahvistetaan d ja e alakohdassa tarkoitetut päätökset huomioon ottaen sen rahoitusosuuden määrä, joka Norjan on maksettava unionin yleiseen talousarvioon eurooppalaisiin tietojärjestelmiin osallistumisesta aiheutuviin kustannuksiin liittyen, ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

g) annetaan 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen keskusyhteystoimistojen ja 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteysviranomaisten välisen yhteydenpidon organisoinnin käytännön järjestelyjä koskevat täytäntöönpanosäännöt;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

- h) vahvistetaan keskusyhteystoimistojen väliset käytännön järjestelyt 4 artiklan 5 kohdan täytäntöönpanoa varten;
- i) annetaan perittävien määrien muuntamista ja perittyjen määrien siirtämistä koskevat täytäntöönpanosäännöt;
- j) vahvistetaan menettely 5 artiklassa tarkoitettujen palvelutasosopimuksen tekemiseksi;
- k) muutetaan tässä sopimuksessa olevat viittaukset unionin ja Norjan säädöksiin.

3. Sekakomitea tekee päätökset yksimielisesti. Sekakomitean päätökset sitovat osapuolia. Sekakomitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

4. Sekakomitea kokoontuu vähintään kahden vuoden välein. Kumpi tahansa osapuoli voi pyytää kokouksen kutsumista koolle. Osapuolet toimivat vuorotellen sekakomitean puheenjohtajana. Kunkin kokouksen päivämäärä ja paikka sekä sen esityslista päätetään yhteisymmärryksessä osapuolten välillä.

5. Jos jompikumpi osapuoli haluaa tarkistaa sopimusta, sen on esitettävä ehdotus sekakomitealle, joka antaa suosituksia erityisesti neuvottelujen aloittamiseksi osapuolten välisiä sisäisiä neuvotteluja koskevien sääntöjen mukaisesti.

42 artikla

Riitojenratkaisu

Kaikki tämän sopimuksen tulkintaan tai soveltamiseen liittyvät osapuolten väliset riidat ratkaistaan sekakomiteassa käytävillä neuvotteluilla. Osapuolten on esitettävä asiaankuuluvat vaadittavat tiedot, jotta sekakomitea voi tutkia asian perusteellisesti riidan ratkaisemiseksi.

V OSASTO

LOPPUMÄÄRÄYKSET

43 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä sopimusta sovelletaan 19 päivänä kesäkuuta 2009 annetussa Norjan arvonlisäverolaissa nro 58 olevassa 1 ja 2 artiklassa määritellyllä Norjan alueella sekä niillä alueilla, joilla sovelletaan Euroopan unionista tehtyä sopimusta ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta kyseisissä sopimuksissa määrätyn ehdoin, lukuun ottamatta direktiivin 2006/112/EY 6 artiklassa tarkoitettuja alueita.

44 artikla

Sopimuksen voimaantulo, kesto ja irtisanominen

1. Osapuolten on hyväksyttävä sopimus omia sisäisiä oikeudellisia menettelyjään noudattaen.
2. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona osapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen 1 kohdassa tarkoitettujen sisäisten oikeudellisten menettelyjen päätökseen saattamisesta.
3. Tämä sopimus on voimassa rajoittamattoman ajan. Kumpi tahansa osapuoli voi ilmoittaa kirjallisesti toiselle osapuolelle aikeestaan irtisanoa tämä sopimus. Irtisanominen tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua ilmoituksen antamisesta.
4. Tämän artiklan mukaisesti annettavat ilmoitukset on unionin tapauksessa toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja Norjan tapauksessa Norjan ulkoministeriölle.

45 artikla

Liite

Tämän sopimuksen liite on sen erottamaton osa.

46 artikla

Suhde valtioiden välisiin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai järjestelyihin

Tämän sopimuksen määräykset ovat ensisijaisia muihin sellaisiin unionin jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ja Norjan välisiin hallinnollista yhteistyötä, petosten torjuntaa ja saatavien perintää arvonlisäverotuksen alalla koskeviin oikeudellisesti sitoviin kahden- tai monenvälisiin asiakirjoihin nähden, siinä määrin kuin näiden asiakirjojen määräykset ovat ristiriidassa tämän sopimuksen määräysten kanssa.

47 artikla

Todistusvoimainen teksti

Tämä sopimus on laadittu kahtena kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja norjan kielellä, ja kukin teksti on yhtä todistusvoimainen.

48 artikla

Tämän sopimuksen laajentaminen koskemaan unionin uusia jäsenvaltioita

Kun maasta tulee Euroopan unionin jäsenvaltio, Euroopan unionin neuvoston laatima, uuden jäsenvaltion kielellä laadittu sopimuksen teksti todetaan todistusvoimaiseksi unionin ja Norjan välisen kirjeenvaihdon perusteella.

Съставено в София на шести февруари две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Sofía, el seis de febrero de dos mil dieciocho.

V Sofii dne šestého února dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Sofia den sjette februar to tusind og atten.

Geschehen zu Sofia am sechsten Februar zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta veebruarikuu kuuendal päeval Sofias.

Έγινε στη Σόφια, στις έξι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Sofia on the sixth day of February in the year two thousand and eighteen.

Fait à Sofia, le six février deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Sofiji šestog veljače godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Sofia, addì sei febbraio duemiladiciotto.

Sofijā, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada sestajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų vasario šeštą dieną Sofijoje.

Kelt Szófiában, a kétezer-tizenhatalcadik év február havának hatodik napján.

Magħmul f'Sofija fis-sitt jum ta' Frar fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Sofia, zes februari tweeduizend achttien.

Sporządzono w Sofii dnia szóstego lutego dwa tysiące osiemnastego roku.

Feito em Sónia, em seis de fevereiro de dois mil e dezoito.

Íntocmit la Sofia, la șase februarie două mii optsprezece.

V Sofii šiesteho februára dvetisícosemnást.

V Sofiji, dne šestega februarja leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Sofiassa kuudentena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Sofia den sjätte februari år tjugohundraarton.

Utfærdiget i Sofia, den sjette februar totusenogatten.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Европскую унию
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské království
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Za Kraljevinu Norvešku
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā –
 Norvegijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Għar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Pentru Regatul Norvegiei
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Norge
 For Kongeriket Norge

LIITE

Luettelo tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, joihin sovelletaan 7 artiklan 4 kohtaa:

- 1) arvoltaan vähäinen tuonti (neuvoston direktiivin 2009/132/EY⁽¹⁾ 23 artikla);
- 2) kiinteään omaisuuteen liittyvät palvelut (direktiivin 2006/112/EY 47 artikla);
- 3) televiestintäpalvelut ja radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä sähköisesti suoritettavat palvelut (tämän sopimuksen 3 artiklan t alakohta).

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2009/132/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5).